

עין משפט
זר מצוה

[illegible]

דבינו חננאל

[illegible]

צא:

ובכתוב בשני ונברחה הנפש היא אפי' אשה. ולא נפקא לריב יוסי אשה מכלל חקת הפסח דמהתם מפיק ר"י טפילה דאי לאו הנפש הויה כלל חקת הפסח לא הוה מוקמינן אלא לטפילה דר' יהודה ואיש למעוטי חובת הלכך גלי הנפש הויה דלא ממעטינן

[illegible][illegible]

שְׁמֵא יִדְרְקוּ בּוּ וּבִיאוּהוּ צִידִי
פַּעֲלִי. מִימֵה דְבַעִי לְמִימֵה
דְּגֵרִים מִדְּקָדִיקִים צִיזֵר דְּמִי לֵהֵא
לְחִמְרִין (וְחִזֵּן 97 ד. 7.) כֵּן מִלֹּא
סִהֲחִיקוּ בֵּה וְגֵרִים וּכְוִמִים הִרְבֵּה
מִדְּקָדִיקִים בֵּה יוֹתֵר מִשְׁרָלָה וְצִיזֵר
גֵּרִים אֲמֵר רַבִּי יַעֲקֹב בֶּן יִצְחָק כֵּסֵס
בִּשְׁמֵחָן שֶׁאֵין עוֹשִׂין כְּבוֹדוֹת שֶׁל גֵּרִים
וְיִבְיאוּהוּ לִידֵי פֶסוֹל וְכָל דּוֹכַח
מִמֵּי חִיזֵן דְּגֵרִים לֹא יִדְרְקוּ בְּחַנּוּת
מִשְׁרָלִים וְהֵכֵל אֲחֵר
מִדְּקָדִיקִים יוֹתֵר:

גבי

חמץ ישנו בקום אכול מצה והני נשים הואיל וישנן בקום אכול מצה אלא אימא פסח מצה ומרור ואילך רשות ר' שמעון אומר פסח באנשים חובה בנשים ואוכל את פסחו לערב אבל לא בקדשי חובה אבל נשים רשות ורבי שמעון לטעמיה: **מתני'** אונן טר חזו אחת מאחת עשרה מעלות דחומר בקודש (מנחה דף ק"א) האונן באנשים אצריהו דבנן עבילה ופק על פי שמחוסר כפורים בקדושת לילה מדרבנן ולגבי פסח לא העמידו דבריהן בממחש

האשה פרק שמיני פסחים

ט'ענדיג וקניגס מאס פרייזא. דמשכב זכור: אין שומעין עליה כל עיקר. ואפי' עפילה דלא שייכא ביה מידי ואי אכלה ביה הוה פסח נאכל שלא למגווי וזה"ל לעבדים דאין אוכלין בו וכי אכלי עבדים וגוים בראשון שהן רשות בו אבל בשני לא דפי' מרשות אימעוט דלקמן: במכספ

נפשות. מולדל כתב ונאסח אפי' אשה
בתשע: כתיב: בשני הטעם יש
הא"ש הטעם. והכי שמעתי ליה קריה
והא"ש אפ"ל הוא טעור ובדרך לא קריה
והכל לעשות הפסוק ראשון ונכתב
כי קרבן ה' כי כי לשון שמוע או
שקרבן ה' לא הקריב נמועד בשני
טעמו ישא"ש וכן דרים פסוק כי
שהיה טעם (לשון ג.) אליה דרי'
א"כ קרבן ה' לא הקריב נמועד בשני
טעמו ישא: וכתיב בשני ונכתבה הכנס
הסוף. דלע"ז דלראשון קאי מיהו
כי קרבן ה' אשתי אפי' ובמפרשים

וגמרין בה כרת לקמן (שם) את
חטאו ישא מושגא חטאו למדבר את
הס דכמי ביהל את ה' הוא נמדף
ונכרת וגו' והו' כחלן דכמי נמי
בגופיה: **אולא הא'ס** דגבי פסא מאי
עבדי ליה ליכחוד חטאו ישא ותו לא:
כפי' בראשון איש לקמן בעי מאי
איש כמי בראשון: **איש זוכה**
לאחרים בליקוחו אס לקח מקח
לזוך לאחרים או קיבל ממנה לא
אחרים דכמי ויקחו איש שה לבית
אבות ואין קטן זוכה דאין נעשה שליח:
אלה מא'ס לפי אכלו דרש ליה
למעוטי חשה: והא **מדר' יוסי סבר**
לה דר'ס דאין שומעין פסא כמי
יחיד מלא חולב לזכות: **ר'ס נמי**
סבר לה דר' יוסי דליין מא'ס לפי אכלו
שמוע פסא על היחיד דאי לא ס"ל
כוותיה ממלא דהאי בלחא לדרשא
דידיה דאין הא טפי משמע דרשא
כר' י' דאין שומעין על היחיד: **לפי**
אכלו בללו איש נמי נפקא לן מלשון
יחיד דשומעין פסא על היחיד וא'ס
דרשין ליה למעוטי חשה: **רסו**
דוחס **ה סכסס** כנמיה: **יידקו**
כו סוס שאלו בני מורה ימיהו

עליו לדקדק ויפסיקוהו על חנם: **ה**
 גרמין סנו רבנן פסח פסח **מזה ומרור**
בראשון חובה כו'. בראשון לילה
 הראשון: אפי"א קאי. מכאן ואילך
 רשות דתנא קמא לא נתינת אפסח
 פסח כל שבעה מי איכא: **ואלא**
אפסח ומרור. ועלה מהדר ר"ש אף
 בראשון דקמרת חובה בלשנים הוא
 דהיא אפסח בלשנים רשות: ליום לילה
 לר"ש. וכל לילא ממזר דליהיה
 אמרור. למודיה דקממא חובה ומרור
 כהדי הדדי כחייב על מזות ומרורים
 וכסס שנים באפילת מזה חובה הכי
 נמי במרור: הואיל וישנן **בכל סאכל**
חמץ. דהסוה הכחוש אפסח ללש לכל
 עושין שבתורה (ס' דכתיב) ומכדי הכי
 איש או איש כי יעשו מכל חטאת
 האדם וגו': **אלא.** הכי קאמר פסח
 מזה ומרור בראשון חובה מכאן ואילך
 רשות וקאי האי מכאן ואילך אפסח
 ומרור ור"ש פליג אפסח דקמרת
 בראשון חובה בלשנים הוא דהוא

ל ואוכל את פסח לערב. ואף על פי שעדיין לא נקבר דאין
 ידוע ואכלתו חטאת היום יום אסור לילה מותר וטוביה צעיר.
 והמחוסר קדשים יצריין טבילה לקדוש ממון שנאמר עשיו
 טבל אתמול אבל לא יאכל און לערב בשאר קדשים לדאסור
 ש כרת: השומע על ממו. יום שמועה הו' און דרננ:
 וכו

מסורת הש"ס

[illegible]

נדה אור השלם

1. ואם ימנע הבית
השטן ויבטל
השכונת הקרב אל ביתו
במבוכת נפשות איש לפי
אבלו תבטל כל העדה:
שמות כ"ד
2. והאיש אשר היה
השטן ובדרך אל היה
עליו גשופות
במבוכתה נגשף והוא
עליו כקרבן יו
הקדושים במנוח
שם האיש ההוא:
מכברב יג
3. ואל ישארו נפשות
אלו קרעו אל ישברו בו
בכל חסד המסכה
השטן:
מכברב יד
4. וברו אל כל עדת
ישראל לאמר גשופו
תשבו זהו הקרב והוא
שם כל בית אלה
השטן:
שמות כ"ה
5. ואל תבטל יום המצו
השטן יום האבל עליו
השטן יום עני
במנוח
קצת מארץ
המזרחית חזקת
שם אנחנו מארץ ממצרים
לפי שם חיינו:
ברבים ט"ז

הגהות הב"ח

(א) גבירא וינשים רשות
וכי לית לר'ש הא:

מוסף רש"י

אין קטן וזכר. שאל
לו מה ילקח בשביל
לחיים להיות זוכה להן
מקחו (קדושין ב). אינן
טובל ואוכל את פסחו
לעבר. ולא כרסני כל
מחובר ספרים, ולפי
דרך להחזיק לערב. אלא
מחזיק ספרו וטובל ואוכל
קדשים (נדרים צט.)
טובל. דמחזיק (מבינה
בא). אין דרך שטילה
לקדש.